

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D., a JUDr. Lucie Bičákové ve věci pozůstalosti

po zůstaviteli: **T. D., Ph. D.**, narozený xxx, zemřelý xxx
naposledy bytem xxx, xxx

za účasti: **1) pozůstalý syn M. D.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
t. č. bytem xxx, xxx xxx, xxx
zastoupený Dr. Laurou Giovannou De Barbieri, narozenou 29. 4. 1965
bytem Janáčkovo nábřeží 37, 150 00 Praha 5
2) správce pozůstalosti B. N., narozený xxx
bytem xxx, xxx

k námitce pozůstalého syna M. D. na podjatost soudkyň Obvodního soudu pro Prahu 5 JUDr. Ireny Bartoníčkové a Mgr. Lenky Hubáčkové,

takto:

Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 JUDr. Irena Bartoníčková a Mgr. Lenka Hubáčková **nejsou vyloučeny** z projednání a rozhodnutí věci vedené před Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. 32 D 1367/2015.

Odůvodnění:

- Jediný dědic M. D. (dále jen „dědic“) vznesl prostřednictvím své právní zástupkyně podáním datovaným dne 4. 10. 2024 a doručeným soudu dne 23. 10. 2024 námitku podjatosti ve výroku označených soudkyň a pověřené soudní komisařky, činných v předmětné věci. Stalo se tak v reakci na doručení rozhodnutí č. j. 29 Co 128/202-538 dne 20. 9. 2024. Rozhodnutí je datováno dnem 18. 10. 2021. Spolu s ním bylo dědici doručeno rozhodnutí č.j. 29 Co 69/2024 – 867 ze dne 22. 3. 2024. Dědic uvádí, že se rozhodnutí v překladu do italštiny dočkal po dlouhé době a po řadě podaných stížností, když 15 týdnů trval překlad rozhodnutí a 8 měsíců jeho doručení. Odkázal na odpověď Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2024, č. j. St 10/2024, na jeho stížnost, v níž se mu soud omluvil za prodlevy v předmětném řízení. Pozůstalostní řízení, které je podle názoru dědice jednoduché, trvá od roku 2015. Dědic ztratil důvěru v nestrannost notářky a soudkyně JUDr. Ireny Bartoníčkové. Uvedl, že jmenované soudkyně a soudní komisařka mají vůči němu nepřátelský postoj, ignorují jeho argumenty, vědomě a úmyslně zasahovaly do jeho ústavně chráněných práv a měly by být vyloučeny z projednávání a rozhodnutí v jeho věci.
- Soudkyně JUDr. Irena Bartoníčková se k námitce podjatosti vyjádřila tak, že nemá k věci ani k účastníkům řízení žádný vztah, osobně jej nezná a nemá zájem na výsledku řízení. Mgr. Lenka Hubáčková se k námitce nevyjádřila, to však nebrání rozhodnutí o ní, neboť vůči ní neobsahuje námitka žádné konkrétní tvrzení o jejím působení v daném řízení a o důvodech pochybnosti o její nestrannosti.

3. Městský soud v Praze jako soud nadřízený podle ust. § 16 odst. 1, věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „o. s. ř.“, posoudil námitku podjatosti jmenovaných soudkyň a dospěl k závěru, že není důvodná. Jednání nebylo třeba nařizovat (ust. § 16 odst. 3, věta druhá o. s. ř.).
4. Nadřízený soud předesílá, že rozhodnutí o vyloučení soudce podle ustanovení § 14 o. s. ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Jen ze zákonných důvodů, které soudci brání věc projednat a rozhodnout v souladu se zákonem, nezaujatě a spravedlivě, jej lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit. Při výkladu ust. § 14 odst. 1 o. s. ř. vychází nadřízený soud z rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, podle něhož subjektivní hledisko účastníků řízení je podnětem pro rozhodování o eventuální podjatosti, avšak rozhodnutí o této otázce se musí opírat výlučně o hlediska objektivní. Není přípustné vycházet pouze ze subjektivních pochybností o poměru soudců k projednávané věci, nýbrž z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedly. K vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, je-li evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude soudce schopen nezávisle a nestranně rozhodovat. Obdobná argumentace je rovněž např. v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 722/05.
5. V posuzovaném případě dědic namítá podjatost a stěžuje si současně na průtahy v řízení, částečně také na způsob rozhodování. Důvody k vyloučení soudkyně soudu z projednání a rozhodnutí věci ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. nadřízený soud nezjistil. Skutečnost, že žalobce není spokojen se způsobem vedení řízení, není objektivním důvodem pro pochybnost o nepodjatosti soudce. Pochybnosti o tom, zda bude soudce schopen nestranně a spravedlivě rozhodovat, je třeba opřít o takové doložené skutečnosti, jejichž konkrétní obsah a charakter, týkající se projednávané věci a osob účastníků řízení, umožňuje dovodit, že jsou splněny podmínky pro vyloučení soudce předpokládané zákonem v ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. Žádné takové skutečnosti žalobce ani netvrdí.
6. Co se týče námítky podjatosti vznesené proti místopředsedkyni soudu Mgr. Lence Hubáčkové, žalobce neosvětlil, v čem spatřuje její „přímé či nepřímé působení“ v dotčeném řízení. Vzhledem k tomu, že občanský soudní řád č. 99/1963 Sb. v platném znění upravuje vyloučení soudců **z projednávání a rozhodnutí věci** (srov. ust. § 14 odst. 1 o. s. ř.) a právě k němu se váže postup při vyřízení námítky podjatosti, má nadřízený soud námitku podjatosti vznesené proti funkcionářkám správy příslušného soudu za nepřípustnou.
7. Městský soud v Praze proto jako soud nadřízený podle ust. § 15b odst. 1 o. s. ř. o námitce podjatosti rozhodl tak, že soudkyně, vůči nimž žalobce námitku vznesl, nejsou vyloučeny z projednání a rozhodnutí věci. O námitce podjatosti pověřené soudní komisařky rozhodne dle ust. § 105 odst. 1 z. ř. s. soud I. stupně.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 13. prosince 2024

JUDr. Tomáš Vejnár v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. S.